

SNĚŽÍ

Nad někým se čerti žení a nad jiným chumelí, na
Kampě vločky fackují sochu, mráz vpíjí se
v naleptaná líčka.

Žasnu, jak přes všechen ten svízel ona sílu má,
pokoru držet gesto *ticho* – a soudce vede dlouhou
řeč, tak dlouhou, že jsem radši zmizel.

Z amnestie jara zatím jen strakatá proseb lavička, do
ztracena perořízek na licho.